RELACJE
które
ŁĄCZĄ

FUNDACJA
NARODOWEGO
DNIA ŻYCIA

O FUNDACJI

Uważamy, że rodzina jest najlepszym miejscem dla harmonijnego rozwoju tworzących ją osób. Poprzez nasze projekty staramy się docierać zarówno do rodzin i pomóc zbudować wewnątrz nich dobre relacje rodzinne, jak i oddziaływać na sferę publiczną, domagając się wzmocnienia pozycji rodziny w życiu społecznym.

Od wielu lat organizujemy kampanie związane z obchodami Narodowego Dnia Życia i Narodowy Kongres Rodziny. Dla przykładu: Razem na zawsze, Jestem mamą to moja kariera, Dziadki Dziatkom, Dom pełen skarbów poświęcony rodzinom wielodzietnym, Być ojcem - rola życia, Dekalog zarządzania budżetem domowym, Pamiętaj dajesz przykład, Rodzina Obywatelska, Rodzina receptą na kryzys. Nowy cykl kampanii ma na celu wpływ na kształtowanie i rozwój postaw osobistych i cnót obywatelskich. Od 2009 r. przyznajemy Tulipany Narodowego Dnia Życia w pięciu kategoriach za działalność prorodzinną dla: Dziennikarzy, Samorządów, Przedsiębiorców, Twórców Kultury i Inicjatorów Społecznych.

Nasze kampanie wspierają znani przedstawiciele świata kultury i mediów.

www.dzienzycia.pl

Relacje, które łączą

Parafrazując wypowiedź J.F. Kennedy'ego: "Nie pytaj, co Twoja wspólnota może zrobić dla ciebie, zapytaj, co Ty możesz zrobić dla niej" postanowiliśmy wyjść z przekazem i zaprosić Państwa do refleksji. Co każdy z nas, z osobna mógłby zrobić i jak przyczynić się swoją postawą, wkładem osobistym, aby tworzyć lepszą rzeczywistość?

Spośród różnych czynników, które wpływają na nasze zachowanie, nasze postawy odgrywają szczególne znaczenie. Postaw nie należy mylić z wrodzonymi jednostkowymi cechami, takim jak np. inteligencja czy temperament gdyż nie są bowiem czymś danym z natury, lecz czymś, co rozwija się w długim procesie kształtowania. To oznacza, że nad postawami można i należy pracować i na tym właśnie polega każdy proces wychowania, także samowychowania. Warto uświadomić sobie jak ważnym miejscem wychowania jest rola rodziny. Tutaj każdy z nas zdobywa swoje pierwsze doświadczenia, rozwija swoją indywidualność, osobowość i psychikę. Rodzina, to prawdziwa szkoła cnót i relacji społecznych.

Zwracamy uwagę, że silna rodzina jest jednym z najważniejszych zasobów wspólnoty lokalnej i samorządu. To w rodzinie wykuwa się kapitał społeczny osób, które w dorosłym życiu będą funkcjonowały w lokalnej wspólnocie. Rodziny posiadają w sobie potencjał do tego by wpływać na najbliższe otoczenie. I właśnie do tego zachęcamy w kampanii pod hasłem „Relacje, które łączą". W jej kolejnych odsłonach wykorzystamy m. in. święta takie jak Dzień Praw Człowieka, Dzień Uśmiechu czy Dzień Życzliwości jako okazje do zadania sobie pytań o to, jacy jesteśmy.

Zachęcamy do tego, by przyjrzeć się sobie, naszym więziom z najbliższymi, naszemu nastawieniu do otoczenia. A każdą z odpowiedzi potraktować jako szansę na to, by stawać się lepszymi niż jesteśmy.

Serdecznie Państwa zapraszamy
do włączenia się w promocję poszczególnych Dni Kampanii której przekazy posłużą
do stworzenia Vademecum Zacnego Człowieka.

O KAMPANII

Poprzez naszą kampanię chcemy uzmysłowić jak ważna jest wartość relacji w rodzinie jak istotne są postawy w niej kształtowane i przenoszone do naszego otoczenia, wspólnoty. Następnie zainspirowanie instytucji publicznych do wprowadzania w przekaz publiczny wzorców postaw na poziomie lokalnym.

Grupa docelowa: Kampania skierowana do osób w wieku 25-55 lat, rodziców, odpowiedzialnych, podtrzymujących więzy międzypokole niowe, budujących wspólnotę rodzinną, koleżeńską, przyjacielską, lokalną i narodową. Religijnych oraz wszystkich uznających wartości uniwersalne.

- Międzynarodowy Dzień Pokoju - 21.09
- Międzynarodowy Dzień bez Przemocy - 02.10
- Światowy Dzień Uśmiechu - 5.10
- Dzień Praw Rodziny – 22.10
- 100-lecie Niepodległości – 11.11
- Międzynarodowy Dzień Zapobiegania Przemocy Wobec Dzieci – 19.11
- Dzień Ochrony Praw Dziecka – 20.11
- Światowy Dzień Życzliwości – 21.11
- Międzynarodowy Dzień Praw Człowieka – 10.12
- Wigilia – 24.12

21.09 | Międzynarodowy Dzień Pokoju

Życie w pokoju i poczuciu bezpieczeństwa, to podstawowe prawo każdego człowieka – prawo ciągle łamane. Dzień pokoju, to okazja do przypomnienia, że pokój, to sprawa każdego z nas – pokój na świecie zaczyna się w sercu człowieka.

Już maleńkie dzieci wychowuje się dla pokoju – od pierwszych gestów i modeli zachowań. Mały człowiek z zaufaniem wyciąga ręce do każdego, kto pojawi się w jego polu widzenia – jeżeli spotyka się z dobrym przyjęciem, ciepłem i serdecznością, rośnie w przekonaniu, że świat jest dobry a ludzie zapewniają poczucie bezpieczeństwa. Tak zaczyna się budowanie pokoju na świecie.

Pokój zaczyna się w Tobie

Każde zakłócenie występujące w podstawowych relacjach rodzinnych, przekłada się na problemy w życiu społecznym. Biografie wielu przestępców pokazują, że ich agresywne i aspołeczne zachowania zostały ukształtowane już we wczesnej młodości. Dzieci krzywdzone, pozbawione podstaw kulturowych, chowane bez zasad i wymagań, wyrastają na osoby egoistycznie skupione na własnym dobru – niezależnie od kosztów.

Wychowanie do pokoju, to nie jest spełnianie zachcianek lub otaczanie bogactwem materialnym – dziś rodzicom często wydaje się, że zapewniając dzieciom najnowsze modele elektronicznych gadżetów i liczne zajęcia pozalekcyjne dobrze wypełniają swoje rodzicielskie obowiązki.

Dzieci obcując wiele godzin dziennie z telewizorem, tabletem i telefonem komórkowym:

- bezkrytycznie przenoszą modele obserwowanych tam zachowań do swojego otoczenia zatracają umiejętność rozmowy
- są pozbawione kontaktu z zainteresowanymi ich życiem dorosłymi
- stają się wyobcowane, nie potrafią nawiązywać równoprawnych relacji społecznych
- na problemy reagują agresją lub ucieczką.

Najlepszą „zabawką" dziecka jest jego rodzic: osoba pełna miłości i akceptacji, słuchająca i zainteresowana codziennymi wydarzeniami z życia dziecka, ktoś komu można z zaufaniem powierzyć smutki i problemy. Godzina dziennie spędzona z dziećmi daje im poczucie bezpieczeństwa, stabilizację w środowisku i głębokie poczucie własnej wartości. To rodzice mogą nauczyć dzieci szacunku dla drugiego człowieka, rozwiązywania problemów bez krzyku i przemocy, wymiany poglądów bez kłótni i agresji – jeśli poświęcą im czas cierpliwie wysłuchają na każdym etapie rozwoju.

Dziecko, które pozna życie w rodzinie bez krzyku, agresji i przemocy, w życiu dorosłym będzie szanowało drugiego człowieka tak, jak było szanowane w swoim rodzinnym domu. Dlatego najlepszym sposobem na pokój na świecie jest kształtowanie pokoju w każdej ludzkiej rodzinie. Szacunek, umiłowanie prawdy, uczciwość i umiejętność słuchania, oraz pragnienie rozwiązywania konfliktów w oparciu o te zasady – to sposób na pokój na świecie.

Dzień pokoju to czas, w którym chcemy uświadomić sobie, jak wiele zależy od naszych codziennych postaw. Jeżeli odruch gniewu zamienimy na przebaczenie, złość – na łagodność, a krzyk na słowa pełne szacunku szukające porozumienia – zrobimy ogromny krok w stronę budowania pokoju na świecie. Pokój jest wartością dla każdego mieszkańca kuli ziemskiej – a zaczyna się w sercu człowieka.

02.10 Międzynarodowy Dzień Bez Przemocy

Przemoc to wywieranie wpływu na zachowanie, proces myślowy lub stan fizyczny osoby pomimo braku przyzwolenia tej osoby na taki wpływ. Występować może przemoc fizyczna i przemoc psychiczna. O uznaniu danego przypadku użycia siły, władzy, lub groźby takiego użycia, za przemoc, decyduje negatywny cel i wysokie prawdopodobieństwo negatywnych skutków takiego działania.

Ze zjawiskiem przemocy spotykamy się codziennie:

- w postaci krzyku w najbliższym otoczeniu
- agresji w ruchu ulicznym
- przemocy fizycznej doświadczanej w rodzinie lub w toksycznym środowisku szkolnym czy zawodowym
- przemocy psychicznej w postaci reklam i bilbordów
- przemocy psychicznej w postaci gróźb, obelg lub zastraszania

Krzyk, to forma przemocy z którą spotykamy się niemal codziennie – podnosimy głos kiedy targają nami złe emocje lub czujemy się bezradni. W jednym i drugim przypadku krzywdzimy osoby, będące w zasięgu krzyku. Jednocześnie wykrzywiamy własne relacje z innym.

Badania pokazują, że dziecko narażone na krzyk w rodzinie staje się lękliwe, ma obniżone poczucie wartości, gorzej się uczy i nie potrafi nawiązywać właściwych relacji w grupie. Tak więc zacznijmy od zmiany własnej postawy. Nie posługujmy się krzykiem – tak w stosunku do dzieci, jak i współpracowników czy osób spotykanych przelotnie.

Jako uczestnicy ruchu drogowego – tak prowadząc samochód jak i będąc pieszym – narażeni jesteśmy na zachowania agresywne: zajeżdżanie drogi, wymuszanie pierwszeństwa, obelgi słowne i groźby. Kierowcy stosują agresywne zachowania w stosunku do siebie nawzajem, piesi atakowani są przez rowerzystów, bywa, że sami powodowani chęcią zemsty wchodzą na jezdnię nie zważając na narażanie kierowców na gwałtowne hamowanie. Prawodawcy próbują wymusić ład na drogach stosując rygorystyczne przepisy, jednak tylko zmiana zachowań może poprawić sytuację. Łagodność zamiast agresji, kulturalne zachowania zamiast gróźb i obelg – to zależy od każdego z nas. Decyzja zmiany postawy w tym zakresie, to coś co podnosi naszą kulturę na wyższy poziom.

Przemoc fizyczna to ten rodzaj przemocy, z którym wszyscy się nie zgadzamy, jednak potrzeba kształtować wrażliwość już u małych dzieci, aby jako osoby dorosłe potrafiły reagować na zło. Chronienie dzieci przed obrazami pełnymi zła przemocy, tak w telewizji jak i w Internecie – to rola rodziców. Przemoc oglądana dziś o każdej porze dnia tak w filmach jak i programach informacyjnych niszczy ludzką wrażliwość na cierpienie i zło dotykające drugiego człowieka. Uczmy dzieci i siebie nawzajem, wybierania obrazów, które nie narażają na niszczenie prawdziwie ludzkiej wrażliwości.

Wreszcie przemoc psychiczna, do której zaliczyć też trzeba wszechobecne reklamy w każdym z otaczających nas mediów – czyni z nas niewolników, którymi łatwo można manipulować dla osiągnięcia zupełnie obcych nam celów.

Pielęgnujmy relacje, budujmy solidne fundamenty

Małe dziecko będąc z mamą na zakupach robi awanturę przy półce z gadżetami reklamowanymi pomiędzy bajkami, nastolatek jest niedowartościowany, jeśli rodzice nie kupią mu najnowszych modeli sprzętów elektronicznych reklamowanych w smartfonach, dorośli prześcigają się w sięganiu po nowości nie zdając sobie sprawy, że są manipulowani poprzez nachalne reklamy.

Dzień bez przemocy, to czas uświadomienia sobie własnej godności i stawiania granic chroniących wzajemne dobro. To też czas na decyzję – nie używam przemocy, uczę się zarządzać sobą oraz swoimi emocjami.

05.10 Światowy Dzień Uśmiechu

Dzień uśmiechu, to kampania wskazująca najkrótszą drogę do każdego człowieka. Uśmiech przemienia serca, topi lody niszczące relacje, wyzwala od lęku i otwiera drzwi do pełni życia. Uśmiech trwa tylko chwilę, ale pamięta się go czasem całe życie. Nic nie kosztuje, a daje ogromnie dużo: szczęście w domu, powodzenie w interesach, pomaga nawiązywać przyjaźnie, tworzy dobrą atmosferę. Psychologowie twierdzą, że śmiech jest niezbędny przy akceptowaniu siebie samego. Dzień uśmiechu to czas, w którym chcemy przypomnieć, że dawanie chwili dobra jest jak kropla drążąca skałę, która przemienia się w wodospad stając się potężną rzeką zmieniającą świat. Dziś zacznijmy dzień od uśmiechu do każdej spotkanej osoby.

Twój uśmiech otwiera drzwi do pełni życia

Codzienność bywa pełna trosk i pospiechu, a zabieganie prowadzi do życia w stresie, złości, przygnębieniu i smutku. Budzimy się niecierpliwi, droga do pracy budzi w nas złość, a otaczający nas ludzie w najlepszym wypadku starają się nie zauważać się wzajemnie. Łatwo wybuchamy gniewem, nawet w stosunku do tych, którzy są nam bliscy. Uśmiech kojarzy nam się z gabinetem stomatologicznym i pastą do zębów – nie zauważamy, kiedy zamiast okazywać ciepło i dobre emocje, szczerzymy tylko zęby do lustra oceniając ich biel i stan szkliwa. Szczęście wiążemy tylko ze stanem posiadania i wspinaniem się po szczeblach kariery.

Wystarczy jednak przypomnieć sobie pierwszy uśmiech nowonarodzonego dziecka, zachwyt w oczach mamy, której wręczaliśmy kwiaty, radość pani w pocztowym okienku, która usłyszała od klienta, że pięknie dziś wygląda, pełen wzruszenia uśmiech dziadka, na widok pierwszych kroków wnuka. To są uśmiechy naturalne, dobre emocje nie wymagające udziału woli – taki uśmiech to podkreślenie szczęścia.

Potrzebny jest jednak jeszcze inny uśmiech – wywołany decyzją rozumu, czasem przychodzący z trudem. Wielu ludziom dziś wydaje się, że nie mają powodu do uśmiechu; życie jest trudne, sąsiedzi złośliwi, praca jest nudną koniecznością, a życie nie przynosi niczego dobrego. I wtedy właśnie potrzebna jest zmiana nastawienia: pozytywne myślenie wbrew pesymistycznym obrazom. Wystarczy decyzja, aby usunąć z codzienności negatywne obrazy, złe seriale, portale internetowe przynoszące od rana złe wiadomości. Następny krok to skupianie się na tym, co pozytywne, podkreślanie w życiu tego, co dobre, szukanie dobrych stron w drugim człowieku. I uśmiech – pierwszy już rano, w lustrze, do siebie samego. Później uśmiech na „dzień dobry" do drugiej osoby „która wstała lewą nogą", sąsiadki w windzie „choć ona nigdy nam dobrego słowa nie powiedziała", kierowcy samochodu „choć zajechał drogę", koledze z pracy „choć udawał, że mnie nie widzi".

Warto się uśmiechać, ponieważ ludzie, którzy się śmieją zwykle lepiej się uczą, pracują efektywniej, mają szczęśliwsze związki i wychowują szczęśliwe dzieci. Śmiech jest doskonałym lekarstwem, istnieje nawet dziedzina wiedzy zwana śmiechoterapią Najlepsze działanie lecznicze ma prawdziwy szczery śmiech z głębi duszy. Uśmiech wyzwala pozytywne myśli, kształtuje postawy kreatywne i wspomaga pomysłowość. Badania pokazują, że nawet ustawienie mięśni twarzy w wymuszony uśmiech jest przez mózg odbierany jako pozytywny bodziec uruchamiający tzw. hormony szczęścia. Uśmiechając się kształtujemy dobrą, pogodną rzeczywistość – niezależnie od warunków materialnych, zawodowych czy rodzinnych.

Ludzie są dokładnie tak szczęśliwi jak myślą, że są. – twierdził Abraham Lincoln. Dzień uśmiechu to dzień, który może zmienić nasze życie, życie ludzi obok nas i społeczne relacje oprzeć na empatii, spokoju i porozumieniu płynącym z uśmiechu.

22.10 Dzień Praw Rodziny

Dzień praw rodziny to czas, w którym warto uświadomić sobie podstawowe prawa rodziny opartej na małżeństwie – głębokim związku kobiety i mężczyzny. Rodzina to wartość, prestiż i jedyna w swoim rodzaju wspólnota – tym bogatsza im lepiej wykorzystuje potencjał jednostki. Każdy jej członek to indywidualna wartość, wspierana i mnożona poprzez rozwój i udział w życiu społecznym.

Rodzina zbudowana jest na małżeństwie - naturalnym, pierwotnym w stosunku do państwa czy jakiejkolwiek innej wspólnoty, związku kobiety i mężczyzny, i jako taka posiada swoje własne, niezbywalne prawa.

Rodzina to wspólnota i poczucie bezpieczeństwa

Rodzina stanowi wspólnotę miłości i solidarności, jedyną i niezastąpioną pod względem możliwości nauczania i przekazywania wartości kulturalnych, etycznych, społecznych, duchowych i religijnych, istotnych dla rozwoju tak własnych członków jak i społeczeństwa. Wielka rodzina, to miejsce spotkania różnych pokoleń, które pomagają sobie wzajemnie w osiąganiu pełniejszej mądrości życiowej; system rodziny wielkiej, tam gdzie istnieje, winien być otaczany szacunkiem i opieką, by mógł lepiej wypełniać swoją tradycyjną funkcję w zakresie solidarności i wzajemnej pomocy, oraz kształtowaniu poczucia godności każdego z jej członków jako osoby.

Rodzina i społeczeństwo, połączone są ze sobą żywotnymi i organicznymi więzami, uzupełniają się w funkcji obrony i rozwoju dobra wszystkich ludzi i każdego człowieka. Społeczeństwo, a w szczególności państwo i organizacje międzynarodowe, winny czynić wszystko, co możliwe, celem zabezpieczenia wszelkiej pomocy – politycznej, ekonomicznej, społecznej i prawnej – niezbędnej do umocnienia jedności i stabilności rodziny. Rodzina oparta na małżeństwie kobiety i mężczyzny ma prawo do ochrony i współdziałania ze strony państwa w zabezpieczeniu podstawowych potrzeb.

Rodzice mają pierwotne, niezbywalne prawo i pierwszeństwo do wychowania potomstwa i dlatego muszą być uznani za pierwszych i głównych jego wychowawców. Mają prawo do wychowania dzieci zgodnie ze swoimi przekonaniami moralnymi i religijnymi, z uwzględnieniem tradycji kulturalnych rodziny, które sprzyjają dobru i godności dziecka. Rodzice mają prawo do swobodnego wyboru szkół lub innych środków niezbędnych do kształcenia dzieci, zgodnie z własnymi przekonaniami. Rodzina ma prawo wymagać, by szkoły i edukacja w nich stanowiły pozytywne budowanie i by wspierały podstawowe wartości rodziny.

Rodziny mają prawo oczekiwać od władz publicznych właściwej polityki rodzinnej w kwestiach prawnych, gospodarczych, społecznych i finansowych. Rodziny mają też prawo spodziewać się, że społeczeństwo zapewni im pomoc w nadzwyczajnych wypadkach, takich jak: przedwczesna śmierć jednego lub obojga rodziców, ciężka choroba czy inwalidztwo, niezawinione bezrobocie.

Osoby starsze mają prawo do tego, by mieć zapewnione miejsce – we własnej rodzinie lub gdy jest to niemożliwe, w instytucjach do tego powołanych – gdzie mogłyby dożywać swej starości, wykonując czynności dostosowane do ich wieku i zapewniające im udział w życiu społecznym. Wynagrodzenie za pracę winno być wystarczające do założenia i godnego utrzymania rodziny.

Należy uznać i szanować pracę matki i ojca, zgodnie z ogromną wartością, jaką przynosi ona rodzinie i społeczeństwu. Dodatkowo, ważne aby członkowie rodziny posiadali w sobie na tyle wyrozumiałości i akceptacji aby uszanować indywidualność każdego z nich, uczyć się od siebie nawzajem aniżeli rywalizować.

11.11 Stulecie Niepodległości

Kiedy 1 sierpnia o godzinie 17.00 w Warszawie wyją syreny – wszystko staje w miejscu. Na chwilę zamiera ruch uliczny, przechodnie zatrzymują się w zadumie, turyści – zaskoczeni. To minuty ważne dla młodych ludzi – chcą poczuć ten dreszcz dumy, że ich rówieśnicy rzucili się do boju o wolność, że ojczyzna, to korzenie rodzące dumę.

1 sierpnia, 11 listopada, 3 maja – to dni, w których podkreślamy naszą przynależność do Ojczyzny. Wywieszając biało-czerwone flagi z dumą głosimy radość z niepodległości i uznanie dla tych, którzy oddali za nią życie. Niezłomność i odwaga, to cechy, które wyróżniały walczących o niepodległość, i dziś, ich kształtowanie w kolejnym pokoleniu jest bardzo ważną sprawą. Młodzi ludzie muszą wiedzieć, co to jest honor, dbanie o prawdę, poświęcenie dla wyższego dobra, wytrwałość w dążeniu do wytyczonego celu. Uczą się tego poznając historycznych bohaterów: powstańców warszawskich, żołnierzy i więźniów politycznych – ich losy są w stanie poruszyć serca osób w każdym wieku.

Dumę z odzyskania niepodległości najlepiej kształtuje mocny historyczny przekaz i osobisty przykład.

Ważne są też rodzinne rytuały, przeżywane każdego roku w rocznice historycznych dla Polski wydarzeń. Jeżeli ojciec rodziny w wieczór poprzedzający państwowe święto z szacunkiem wyjmie złożoną w szafie flagę i wywiesi ją przed domem – jego synowie będą to robili w swoich ogniskach rodzinnych. Jeżeli rodzina, razem z przyjaciółmi wybierze się na patriotyczne uroczystości i z szacunkiem odda hołd bohaterom – będzie to obyczaj przeniesiony w życie kolejnego pokolenia.

Niektórzy z nas, 11 listopada biorą udział w patriotycznych piknikach. Uczestnicy zostają przystrojeni biało-czerwonymi kotylionami, i uzbrojeni w śpiewniki z pieśniami patriotycznymi. Nastolatki rozpalają ognisko, ojcowie zakładają historyczne mundury, matki gotują biało - czerwoną zupę. W wieczornej mgle i dymie z ognisk rozlegają się pieśni podnoszące ducha naszych ojców i dziadów – dziś z zapałem śpiewane przez nowe pokolenie. Spotkania i przekazy rodzinne, rozmowy przy stole, wspólne oglądanie historycznych filmów, to budowanie osobowości patriotycznych, zainteresowanych tak korzeniami narodowości jak i przyszłymi, niepodległymi losami Ojczyzny. Ludzie dumni ze swoich korzeni, podnoszą własną samoocenę, czują wartość tak każdej jednostki jak i całej społeczności swojego kraju. Jeśli za wolność Ojczyzny warto było oddać życie, to niepodległość jest cennym skarbem, który należy chronić.

Świętowanie niepodległości własnej Ojczyzny pozwala być silnym i dumnym z własnej historii, kochać miejsce z którego pochodzimy. Docenić to co w nim mocne, pozytywne, wartościowe. Podobnie jak i w sobie. To jest ta magiczna siła, która daje moc, poczucie własnej wartości i pozwala zrobić więcej dla kraju, społeczności i siebie samego.

Być patriotą, to wielka wartość, którą należy kształtować tak w rodzinie jak i szerokiej społeczności.

Czy zdajesz sobie sprawę jak wielką masz wartość?

19.11 Międzynarodowy Dzień Zapobiegania Przemocy wobec Dzieci

Przemoc wobec dzieci, to ciągle ponure statystyki – tysiące dzieci trafiają do szpitali z powodu urazów czaszki, tułowia, poparzeń i zatruć. Organizacje pomagające ofiarom przemocy alarmują danymi: z raportu „Dzieci się liczą", który przygotowała Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę wynika, że co roku 150–200 tys. dotkniętych różnymi rodzajami przemocy i zaniedbania wymaga pomocy lekarskiej, w tym niemowlęta z urazami głowy i śródczaszkowymi. Statystyki jednak nie ujmują przemocy psychicznej, zaniedbania, braku zainteresowania, manipulacji i braku szacunku dla młodego człowieka.

Widoczne akty przemocy budzą nasz sprzeciw, staramy się reagować, kiedy widzimy dziecko źle traktowane, płaczące, potrzebujące pomocy. Jest jednak taki rodzaj przemocy, który jest niewidoczny, a którego skutki mogą w dramatyczny sposób ujawnić się wiele lat później – mowa o przemocy psychicznej, używania krzyku i pogardliwym traktowaniu, nie poświęcaniu dzieciom czasu, wymaganiu ponad jego możliwości, porzuceniu dziecka poprzez ignorowanie jego obecności i potrzeb - można to spiąć klamrą braku miłości.

Czym skorupka za młodu nasiąknie, tym na starość trąci

Krytyka i sarkazm, manipulacja i narzucanie wizji rodziców, terroryzowanie dziecka krzykiem, podobnie jak krzywda fizyczna prowadzi do wzrastania dziecka w poczuciu winy, braku własnej wartości i w późniejszym wieku – agresji w stosunku do dorosłych i nieumiejętności nawiązywania właściwych relacji. Ogromne są też koszty społeczne – krzywdzone dziecko wyrasta na dorosłego, który nie szanuje zasad, przekracza granice, posługuje się agresją – krzywdzi innych.

Polska jest zobowiązana do przeciwdziałania przestępczości wobec dzieci na mocy wielu aktów prawa międzynarodowego. Przytoczyć tu należy art. 19 Konwencji o prawach dziecka, który obliguje państwo ją do podejmowania kroków w celu zapewnienia ochrony dziecka przed wszelkimi formami przemocy fizycznej bądź psychicznej, krzywdy, zaniedbania, złego traktowania lub wyzysku. Konieczność ochrony dzieci przed różnymi formami przemocy i przestępczości wynika także z aktów Rady Europy, takich jak m.in. Konwencja Rady Europy o ochronie dzieci.

Jednak to nie przepisy uchronią dziecko przed przemocą, tylko odpowiedzialni, nastawieni na dobro i szanujący innych dorośli. Jeśli dziecko otoczone jest miłością – potrafi oddawać dobro w swoim środowisku.

Dziecko, któremu rodzice poświęcają czas i zainteresowanie zachowa wrażliwość na potrzeby drugiego człowieka. Młody człowiek otoczony zaufaniem nie będzie posługiwał się kłamstwem.

Dziecko akceptowane nauczy się lubić siebie i szanować innych. Najlepszym sposobem zapobiegania przemocy jest kształtowanie wrażliwości i szacunku dla drugiego człowieka – tak wśród dorosłych, jak i dzieci. To program, który zaczyna się w rodzinie, powinien być kontynuowany w procesie edukacji szkolnej, oraz w społecznych projektach, docierających do najbardziej zaniedbanych środowisk. Każdy z nas więc ma tu coś ważnego do zrobienia.

20.11 | Dzień Ochrony Praw Dziecka

Dziecko ma prawo do życia, miłości i szacunku. W Polsce najważniejszymi aktami prawnymi, gwarantującymi prawa dziecka, są: Konstytucja RP, Konwencja o Prawach Dziecka i ustawa o Rzeczniku Praw Dziecka. W rozumieniu ustawy z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka „dzieckiem" jest każda istota ludzka od poczęcia do osiągnięcia pełnoletności (Art.2.1.).

Pamiętaj, Ty też kiedyś byłeś dzieckiem

Janusz Korczak zwykł mówić „nie ma dzieci są ludzie". Mały człowiek – to człowiek z pełnią praw i to zapisane jest w Konwencji o Prawach Dziecka, która Polska ratyfikowała 7 czerwca 1991 r. Konwencja ujmuje w paragrafy podstawowe prawdy:

- Dziecko jest samodzielnym podmiotem, ale ze względu na swoją niedojrzałość psychiczną i fizyczną wymaga szczególnej opieki i ochrony prawnej;
- Dziecko na każdym etapie swojego rozwoju ma prawo do życia; prawo do tożsamości i wolności, godności, szacunku, nietykalności osobistej;
- Dziecko ma prawo do prawo do wychowywania w rodzinie i kontaktów z rodzicami;
- Dziecko ma prawo do wolności od przemocy fizycznej lub psychicznej.

Ratyfikując Konwencję o Prawach Dziecka, nasze państwo, ale i my, wszyscy dorośli zobowiązaliśmy się do uznania dobra dziecka za najważniejsze. Otoczenie dziecka miłością i szacunkiem w naturalnym i najlepszym dla dziecka miejscu rozwoju, jakim jest rodzina – to najlepsza ochrona praw dziecka. To w rodzinie najlepiej przygotowuje się dziecko do dorosłego życia i chroni przed wszelkiego rodzaju przemocą, rodzina dba o rozwój umysłowy i fizyczny dziecka, uczy wybierać to co dobre i kształtować prawidłową ciekawą życia i świata

oraz pełną szacunku dla innych osobowość. Dziecko wzrastające w ramionach kochających rodziców jest najlepiej chronione przez złem i wyrasta na wartościowego człowieka, który dokonuje prawidłowych wyborów i na każdym etapie rozwoju ma oparcie i bezwarunkowe zaufanie.

Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę praw dziecka, każdy więc ma prawo żądać od organów władzy publicznej zapewnienia ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją. Jednak odpowiedzialność za ochronę praw dziecka spoczywana wszystkich dorosłych: rodzicach, nauczycielach, politykach, lekarzach i policjantach, gdyż dobrze wychowane i ukształtowane dzieci są największym bogactwem każdego społeczeństwa. W przyszłości to one będą decydowały o swojej wspólnocie, państwie, globie, o naszej codzienności.

21.11 Światowy Dzień Życzliwości

To był 1973 rok, kiedy dwóch braci – wtedy studentów - Brian i Michael McCormack, postanowiło zareagować na wieść o wojnie pomiędzy Egiptem a Izraelem. Chcieli pokazać światu, iż walka, przemoc i nienawiść szkodzą, nie budują i nie prowadzą do rozwiązywania problemów. Sieją śmierć i zło, a nienawiść zatacza wtedy coraz większe kręgi. Studenci postanowili propagować życzliwość, aby przekonać rządzących do pokojowych rozmów, wierząc, że każdy konflikt można rozwiązać poprzez uczciwą, spokojną rozmowę i gest wyciągniętej życzliwie dłoni.

21 listopada, na całym świecie, obchodzony jest World hello Day, w Polsce Dzień Życzliwości uchwalono w 1973 roku. Życzliwość wobec drugiegO człowieka wzajemny szacunek, tolerancja, chęć niesienia pomocy i działania na rzecz innych – dlaczego to jest tak trudne w dzisiejszej codzienności?

Wiele konkretnych cech wymaga się od kandydata na wysokie stanowisko w firmie, czy studenta szukającego pierwszej pracy, a nawet od bezrobotnego aplikującego do prostej pracy – potrzebne jest doświadczenie, wykształcenie, kreatywność, dyspozycyjność, osiągnięcia. Nikt jednak nie pyta o poziom szacunku dla innych, tolerancji, znajomości dobrych słów, umiejętności wyciągania dłoni w geście pojednania, nie sprawdza się poziomu życzliwości. A często to właśnie życzliwość buduje najlepsze relacje biznesowe, pozwala rozwijać firmę i składa się na jej pozytywny wizerunek. Człowiek życzliwy cieszy się zaufaniem innych, co przekłada się na dobry kształt i rozwój społeczności, w której funkcjonuje.

Skąd biorą się życzliwi ludzie? – z rodzin, w których są kochani od urodzenia, otoczeni uwagą i serdecznością, co pozwala im wzrastać w przekonaniu o własnej wartości i szacunku każdej osoby. Jeżeli małe dziecko rzuci na podłogę zabawkę – mądrzy rodzice nie reagują krzykiem, złością, ale spokojnie zachęcają dziecko do samodzielnego odnalezienia zguby i chwalą je za zaradność. Mądrzy rodzice nie rzucają się też żeby wyręczyć dziecko podnosząc zabawkę, tylko cierpliwie czekają z serdecznością przyglądając się, jak ich latorośl samodzielnie porządkuje swoją rzeczywistość. Taka postawa buduje w dziecku umiejętności, które kiedyś uczynią mądrego i uzdolnionego dorosłego człowieka: uważność, cierpliwość, kreatywność, a co najważniejsze uczą, że każdy problem można rozwiązać we wzajemnej życzliwości.

Czasami wystarczy po prostu uśmiech do nieznajomego człowieka, aby zmienić kształt wzajemnej relacji. Dobro i serdeczność spotkana w drodze do pracy pozwala rozdawać je w kolejnych godzinach dnia.

Zamiast złośliwości, ślijmy sobie życzliwości

Tadeusz Dobek, od dzieciństwa mieszkający w Domu Opieki Społecznej w Brańszczyku, przez ponad 40 lat swojego życia był całkowicie unieruchomiony, poruszał się na wózku, odżywiał tylko wtedy, kiedy jakaś życzliwa dłoń podniosła mu łyżkę do ust. Jednak jego maleńki pokoik w DPS był dla wielu jak sanatorium – Tadeusz mówił, że żyje tylko po to, aby szukać dobra w drugim człowieku. O sobie zawsze twierdził, że jest szczęśliwym człowiekiem, mimo że nic nie mógł i niczego nie posiadał. Przyjaciele odwiedzali go, wędrowali z radością pchając jego wózek, niemal nie zauważając jego bezradności - obdarzał wszystkich tak serdeczną uwagą i życzliwością, że nasze codzienne problemy stawały się lekkie, czasem wprost rozwiązywały się same. Wystarczył uśmiech, rozmowa i ciepłe, dotykające niemal serca spojrzenie.

Dzień życzliwości to czas na szukanie dobra – we własnym życiu, i w całej otaczającej nas rzeczywistości. Uśmiech jakim obdarzymy pierwszego spotkanego o poranku człowieka, pozwoli i jemu tego dnia nieść serdeczność dalej. Dobre gesty, słowa pełne łagodności, cierpliwość w obliczu złości zmienią nasz świat. Żeby zasłużyć na życzliwość innych, samemu trzeba się na nią zdobyć. Jeśli wymagamy, by inni traktowali nas z szacunkiem, sami tak postępujmy.

Uprzejmość jest zawsze mile widziana i na miejscu. Pamiętajmy, że życzliwe spojrzenie i uśmiech zmieniają więcej niż polityczne rozmowy i pokojowe plany. Życzliwość to nasza najlepsza broń.

10.12 Międzynarodowy Dzień Praw Człowieka

Prawa człowieka przysługują każdemu z racji urodzenia, obowiązują na całym świecie i nie można się ich zrzec. Istnieją niezależnie od władzy i nie mogą być przez nią dowolnie regulowane, wszyscy ludzie mają prawo do ich respektowania od społeczeństwa, w którym żyją, pamiętając że prawo jednego człowieka kończy się tam, gdzie zaczyna się prawo innego człowieka.

Artykuł 1. Powszechnej deklaracji praw człowieka stanowi:
Wszyscy ludzie rodzą się wolni i równi pod względem swej godności i swych praw. Są oni obdarzeni rozumem i sumieniem oraz powinni postępować w stosunku do siebie wzajemnie w duchu braterstwa.

Tak więc podstawowe prawo każdego z nas, to prawo do życia i do naturalnej śmierci. To prawo powinno być chronione tak przez każdego człowieka, jak i władze państwowe oraz organizacje i instytucje społeczne. Każdy człowiek ma prawo do poszanowania własnej godności i do szacunku jako osoba. Każdy człowiek, niezależnie od miejsca zamieszkania, koloru skóry czy stanu posiadania ma prawo do wolności myśli, sumienia i wyznania, prawo do głoszenia swoich poglądów i uznawania wszędzie jego podmiotowości prawnej.

Zatroszcz się też o siebie

Mamy prawo do pracy i godnego życia w pokoju. Czy jednak samo istnienie praw jest gwarancją, że są respektowane? Dobrze wiemy, że nie.

Pokój na świecie zaczyna się w sercu człowieka, życie jest chronione, jeżeli darzymy szacunkiem i miłością siebie samych i każdego innego człowieka. Jesteśmy wolni, jeżeli nie poddamy się żadnemu zniewoleniu – wewnętrzna wolność to cecha, którą kształtujemy wzrastając w kochającej rodzinie i uczciwym społeczeństwie. Dzieci uczą się na przykładzie rodziców, otoczenia w którym dorastają poprzez obserwację. Jeśli rodzice wiedzą kiedy dać sobie umiar w pracy, jak dbać o swoje potrzeby, wówczas dzieci wyrosną na podobnie postępujących.

Wolność sumienia i wyznania graniczy z wolnością drugiego człowieka – to poszanowanie wzajemnych granic jest źródłem pokojowych relacji i osobistego poczucia bezpieczeństwa.

Uczciwe władze państwowe wybieramy biorąc czynny udział w wyborach i życiu społecznym – w ten sposób realizujemy prawa obywatelskie, które wszyscy posiadamy. Tworząc rodziny oparte na miłości kobiety i mężczyzny, wychowując dzieci na mądrych i wrażliwych społecznie ludzi realizujemy prawo do dobrego życia i szczęścia.

Tak więc dobrze jest znać swoje prawa, ważne jednak, żeby nie pozostawały one tylko konstytucyjnym zapisem, ale stały się codzienną troską i działaniem pojedynczego człowieka.

24.12 | Wigilia

Jest jeden dzień w roku, którego nie trzeba reklamować, który jest oczekiwany z utęsknieniem i celebrowany w każdym domu, w każdym medium i instytucji. Zapowiadają go prezenterzy telewizyjni wszystkich stacji, artyści ubierają w muzykę i słowa. Wiekowe tradycje przypominane tego dnia sprawiają, że rodziny gromadzą się w domach, przyjaciele przesyłają sobie dobre słowa, a wzajemna życzliwość choć na chwilę zmienia relacje w wielu środowiskach. Ten wyjątkowy dzień to Wigilia.

Dzielmy się z bliskimi tym, co w nas najlepsze

Wigilia, to czas, kiedy chcemy otoczyć bliskich miłością. Przesłanie tego dnia mówi o radości, nadziei, uwolnieniu od cierpienia i przebaczeniu. Zgodnie z tradycją zapraszamy do stołu tych, których kochamy, celebrujemy radość z bycia razem, ale staramy się pamiętać też o tych, którzy są samotni, zagubieni – zostawiamy puste miejsce przy stole, a na świątecznej serwecie stawiamy dodatkowe nakrycie, aby przyjąć zbłąkanego wędrowca, nieznajomego, który zapuka do naszych drzwi.

Przynosimy do domu zieloną choinkę, znak wiecznego życia i radości, ozdabiamy ją kolorami – jak barwy naszego życia. Złoto – jak dobroć serca, purpura – jak trud i cierpienie, srebro, jak siwe włosy dziadków, których bardzo przy naszym stole brakuje.

Pod biały obrus kładziemy sianko – każdy kawałek słomy to dobry gest albo wrażliwy odruch serca, który jednoczy nas ze Stajenką pełną szczęścia z narodzin długo oczekiwanego Dziecka. W tym dniu mamy okazję zastanowić się co we mnie wyjątkowego czym mogę podzielić się z bliskimi, na przykład; miłym gestem, uczynkiem, słowem?

Ten grudniowy dzień, to czas wyciągania o siebie rąk w serdecznym uścisku, ale również w geście wybaczenia, naprawienia zerwanych relacji. Jeżeli przebaczenie pochodzi z serca człowieka, staje się wielkim uwolnieniem – Tak dla tego, który o nie prosi jak i osoby, dającej ten wielki dar. Wigilia jest dniem, w którym można pozbyć się ogromnego ciężaru trzymanych latami urazów i gniewu. To dzień pokoju – w domach, na ulicach miast i w sercach ludzi.

OPRACOWANIE:
Fundacja Komitetu Obchodów Narodowego Dnia Życia
ul. Wilcza 9, 00-538 Warszawa

www.dzienzycia.pl

FUNDUSZ
SPRAWIEDLIWOŚCI

MINISTERSTWO
SPRAWIEDLIWOŚCI
www.ms.gov.pl

**WSPÓŁFINANSOWANO ZE ŚRODKÓW FUNDUSZU SPRAWIEDLIWOŚCI,
KTÓREGO DYSPONENTEM JEST MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI**